

Agraïments

A la gent gran que han mamat el Port de menuts. Des d'ací, volem que reben el nostre més sincer homenatge. Des d'aquell Sovatgé d'Horta a les nostres ties i iaies que han cultivat, des de temps immemorials, les falagueres que, un dia, van agafar del peu d'un cingle; passant per aquells que, integrats completament al medi, aconseguien refugi, vestit, menjar i beure. Gent com el darrer habitant del massís que, quan davallàvem de Terranyes camí de la Franqueta, sempre tenia amanit un tros de formatge, un rosegó de pa i una bóta de vi. Deixeu-nos dir que allò s'atansava molt a la somiada harmonia total home-natura. I disculpeu, que ni tan sols recordem el seu nom, només un “fins l'any que ve” mantenia encesa la flama d'una manera de fer i de viure que, malauradament, s'ha apagat per sempre més.

A tots els companys naturalistes que tantes aportacions ens han fet, des dels materials fotogràfics subministrats per gent com Rafel Balada, Gaby Baum, Joan Bibiloni, Empar Carrillo, Albert Ferré, Josep Maria Forcadell, Daniel Gómez, Ramon Maria Masalles, Jesús Moro Llorenç Saez, o, aquells altres que ens han transmès el seu consell i suport o, fins i tot, ens han facilitat materials escrits com Antoni Aguilera, Juan Manuel Aparicio, Ernest Bertomeu, Vicent Cardona, Domingo Compte, Dídac del Àguila, Jordi Fontanet, Manolo Gas, Jesús Massip, Dídac Mesa, Joan Mestre, Joan Moisès, Vicent Pellicer, Josep Antoni Rosselló, Àngel Rubio, Josep Sabaté, els germans Tomàs i Cortés, ...

A Alberto i Javi Moragrega, magnífics guies d'un Port, per als quals no té secrets; i cap hora, ni moment, els és inoportuna.

A tota la gent del Parc Natural, i especialment a Rafel Balada, per haver-nos honrat amb la redacció del pròleg i per haver-nos ajudat a fer que el llibre fos una realitat. També a molts dels guardes de la natura del massís, a gent com ara Josep Prades, Sisco Julve o J. Antonio Boix.

A Joan Beltran Cavaller, home d'una peça, treballador incansable i lingüista de referència per a les nostres terres, per haver-se ofert a revisar l'espèl·lenguatge científic, massa sovint carregat de vicis quasi congènits. I, sobretot, per la tolerància envers algunes de les solucions adoptades —sovint en contra del seu parer— que, tot i apartar-se de la normativa, alguns dels autors han considerat que permetien enriquir un llenguatge no sempre prou permeable a les veus actuals o del passat.

A totes les autoritats i personal administratiu que ens ha rebut amb una cordialitat que, en la immensa majoria dels casos, ens han engrescat a continuar endavant amb el projecte. També a aquells que, per les circumstàncies que siguen, no hi han pogut col·laborar.

A Federico Mauri i Robert Escoda que, des de la seua reconeguda vàlua artística, han aportat un treball específic sobre la nostra muntanya i els pobles que l'envolten. Poques coses podien prestigiar més este llibre que la seua desinteressada col·laboració.

A totes les nostres famílies i, sobretot, a les nostres companyes de viatge, les quals han hagut de patir les nostres dèries i la pèrdua d'un temps preciós que, inevitablement, els hi hem manllevat.